

større Modstand derimod, men derimod blev noget af det skudt ud oppe i Lands-tinget. Jeg har imidlertid altid haft den Tro, at det manglende Stykke nok skulde komme. Jeg tror, at Regeringen er velvillig stemt over for Sagen, og jeg har trøstet mine Vælgere med, at Regeringen ikke vilde spise os af med kønne Talemaader. Idet jeg haaber paa et velvilligt Svar fra Ministeren, skal jeg anbefale Lovforslaget.

Bluhme: Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder i det foreliggende Lovforslag, men kun i Almindelighed udtale, at jeg anser det for en absolut Nødvendighed for vort Land og dets Udvikling, at Staten overalt, hvor der trænges til bedre Kommunikationsmidler, træder til og fremmer disse. Kun ved en kraftig Udvikling paa dette Omraade kunne de forskellige Næringsbrug i vort Land møde Konkurrencen ude fra. Nede i det store jernbanetomme Rum i det sydlige Jylland har Befolkningen i lang Tid haft fuldt berettigede Krav paa, at Staten rækker den den Haand, der er nødvendig, for at Udviklingen kan gaa frem der paa en saadan Maade, at den kan svare til Udviklingen i de bedre stillede Egne, hvor man ikke alene har Naturens Støtte, men ogsaa har faaet en betydelig Støtte af Lovgivningsmagten ved Udviklingen af Kommunikationsmidlerne.

Af de Forslag, her foreligge, er jeg for min Valgkreds's Vedkommende nærmest interesseret i Forslaget om en Bane fra Varde over Øse—Ansager til Grindsted, men det forekommer mig, at det fra Regeringens og Lovgivningsmagtens Side er aldeles nødvendigt, at man i det mindste samtidig løser Spørgsmaalet om den midtjydske Længdebans Forlængelse. Vedtages disse Forslag, uden at man fra Regeringens Side forelægger Forslag om denne Forlængelse, svæve disse Forslag en Smule i Luften. Selve Jernbanekommissionens Forslag var jo, at den midtjydske Jernbane skulde føres igennem, og som Komplement til den skulde de private Baner støttes og fremmes. Men gaar man nu hen og fremmer de private Baner først, bliver det et Spørgsmaal, om de kunne fyldestgøre de Fordringer, som stilles til dem, naar den midtjydske Længdebane føres igennem. Det forekommer mig i det mindste økonomisk rigtigt og fra Regeringens Side det eneste rigtige, at den, samtidig med at den stiller sig velvilligt til disse Forslag, frem-

kommer med Forslag om Forlængelse af den midtjydske Længdebane. Det er mit principale Standpunkt, at denne Sag fremmes saa snart som muligt i disse Egnes Interesse og ogsaa af Hensyn til de Interesser, som række langt videre Nord paa. Det vil jo endelig være naturligt at slutte den Begyndelse, der er gjort ved Langaa, Syd efter.

Jeg skal slutte med at sige, at jeg giver min Tilslutning til disse Baners Fremme, men rigtignok under den Forudsætning, at Regeringen senest samtidig fremsætter Forslag om den midtjydske Banes Forlængelse Syd paa. Om det skal være til Bramminge eller til Esbjerg, er der forskellige Meninger mellem det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Jens Busk) og mig, men det behøver jeg ikke at komme ind paa for Øjeblikket.

Formanden: For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Vejle Amts 4de Valgkreds Ordet.

N. C. Jensen: Det ærede Medlem for Holstebro (Mølgaard-Nielsen) maa grundigt have misforstaaet mine Udtalelser. Jeg nævnede ikke med et eneste Ord, at man ikke kunde skaffe Pengene til Veje, naar det blev $\frac{3}{4}$'s Tilskud fra Staten. Det, jeg sagde, var, at det havde vist sig som en Kendsgerning, at man ikke kunde skaffe Penge til Veje under de nuværende Forhold. Og der var i mine Udtalelser ikke Spor af Bebrejdelse mod den nuværende Regering. Jeg sagde udtrykkelig, at jeg haabede, at den nuværende Trafikminister vilde tage denne Sag i sin Haand med den Velvillie, han maatte være i Besiddelse af, og vil jeg gerne have Lov til her at tilføje — med de Evner og den Energi, som den ærede Trafikminister ejer, for at det Krav kan blive løst, som disse Egne gennem saa lang en Aarrække have haft Krav paa at faa løst, men som det er en Kendsgerning, at de endnu ikke have faaet løst. Det var mine Udtalelser, og det ærede Medlem maa grundigt have misforstaaet mig baade i den ene og den anden Retning.

R. Nielsen: Det er mest, fordi det vilde synes underligt, hvis jeg ikke tog Ordet ved denne Lejlighed, at jeg har bedt om Ordet. Det bliver derfor kun meget lidt, jeg har at sige, det væsentligste er sagt fra forskellige Sider. Jeg